

Як брали дзвони...

Степан Чарнецький

Ранком, як стало лиш світати,
Прийшли під церкву царські слуги.
Як стали дзвони забирати,
Понісся плач жалю і туги...

Так дзвони плакали, ридали,
І плач їх бив в мужицькі груди;
На віз солдати їх кидали,
А він мовчав, мовчали й люди...

Вже їдуть... Все село в тривозі,
Хтось там зітхнув, хтось сльози ронить.
А дзвін ридає по дорозі:
"Хто ж на вечірню вам задзвонить?.."

***

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.